

پشت بوم

شاه‌مهم‌کاندیدای وزارت ارشاد هستید!

حسین هاشم‌پور

● این روزها از در و دیوار شهر گزینه برای تصدی وزارت ارشاد می‌بارد، رسانه‌ها هر روز چندین و چند چهره را به‌عنوان گمانه‌های جایگزینی علی جنتی معرفی می‌کنند و خلاصه کارناوالی به راه است؛ از انبوه چهره‌ها چنین برمی‌آید که دوزاری‌ها جا نیفتاده است، اگر راهبری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تا این حد ساده است، چرا علی جنتی با پایگاه‌های شناخته‌شده‌اش اندر خم ماندن و رفتن است؟ وزیری که همین سال پیش به دلیل پیگیری‌هایش درباره حقوق شهروندی تقدیر می‌شد، اکنون با اتهام نادیده‌انگاشتن حقوق شهروندی روبه‌روست؛ این کمترین خصوصیت وزارت ارشاد است که گویا همچنان جدی گرفته نمی‌شود.

یک – وزارت فرهنگ از اساس با یک تضاد آشکار و عمیق دست به گریبان است؛ مسئولیت‌ها و اختیاراتش آن‌سان بی‌تناسب است که مثل این روزها هم جامعه هنری و هم طیف‌هایی با دل‌پاشی از آن می‌نالند؛ چنین دوگانگی‌ای در دیگر وزارتخانه‌ها دست‌کم کم‌نظیر است. دوقطبی جامعه در حوزه فرهنگ و هنر که تجلی‌اش در ماه‌های اخیر میان خواستن یا نخواستن کنسرت عیان شده است، سرگیجه‌ای است که هر وزیر ارشادی با آن دست‌به‌گریبان است.

دو – مثلث شمار هنرمندان، تنوع اندیشگی و دسترسی به هنر روز دنیا، جامعه هنری امروز ایران را متفاوت‌تر از هر دوره دیگری کرده است، انباشت مطالبات نزد هنرمندان چنان است که اگر بودجه و امکانات وزارت ارشاد ۱۰ برابر نیز شود، پاسخگوی نیازهای اولیه هم نیست، این همه غیر از نسل جوان هنر‌کشورمان است که میل فزاینده به پیشرفت دارد و صبوری هنرمندان دهه‌های ۴۰، ۵۰ و ۶۰ را درک نمی‌کند؛ در چنین هنگامه‌ای پیداست صندلی این وزارتخانه لرزان‌ترین مسند کابینه است؛ راه گریز شاید رجوع به الگوی جهانی کوچک‌شدن وزارت ارشاد و قدرت‌یافتن بخش خصوصی که عرصه فرهنگ و هنر است که طیف دل‌پایسان آن را هم بر نمی‌تابند و خود چالشی بزرگ پیش‌روی هر وزیری است.

سه– پرسش بزرگ این است که چرا معمولا در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزیری که به زوایای این وزارتخانه خاص احاطه داشته باشد، انتخاب نمی‌شود؟

در وزارت نفت، صنعت، بهداشت، خارجه، اقتصاد و… همیشه چهره‌هایی که در این حوزه‌ها شناخته‌شده هستند، وزیر می‌شوند اما در وزارت ارشاد گویا معمول این است که فردی معرفی شود که جامعه هنری از شنیدن اسمش هاج‌وواج بماند. به قول امروزی‌ها مورد داشتیم گاه افرادی به‌عنوان وزیر فرهنگ به مجلس معرفی شده‌اند که جامعه فرهنگ و هنر حتی اسمشان را نشنیده بود!

چهار– شرایط خاص هنر در ایران و نیز توانمندی‌ای که هنر در معادلات جهانی می‌تواند برای هر کشوری فراهم کند، روشن می‌کند زاویه نگاه دولت‌ها به این عرصه باید تغییر معنا‌داری کند، این پیش‌نیاز قطعی است؛ مطالعه درباره نقش هالیوود، سرمایه‌گذاری‌های چینی‌ها و حتی تاریخ‌سازی‌های فرهنگی قطر و امارات و… نمونه‌های م‌دوستی دراین‌باره‌اند؛ ازهمین‌روست که تا فرهنگ و هنر به امری استراتژیک و فرصت‌ساز معنا نشود، اتفاقی رخ نمی‌دهد.

خبر

نمایش‌نامه داوود میرباقری روخوانی می‌شود

● **شرق:** نمایش‌نامه «معرکه در معرکه»، نوشته داوود میرباقری، به کارگردانی ژاله صامتی و با حضور پژمان جمشیدی به‌عنوان یکی از نقش‌خوانان، به‌نفع مؤسسه خیریه «پیام امید» روخوانی می‌شود. پژمان جمشیدی، خسرو شهرار، فریا خدמי، ایرج سعیری و ژاله صامتی نقش‌خوانان این نمایش‌نامه‌خوانی هستند. تمامی عواید حاصل از فروش بلیت این برنامه به مؤسسه خیریه «پیام امید» که به آموزش و کارآفرینی برای زنان سرپرست خانواده می‌پردازد، اهدا می‌شود.

امیر عطرچی، روایتگر صحنه و همایون نصیری موسیقی این نمایش را برعهده دارند. شرکت «ایده‌وروان تبلیغ» حامی این نمایش‌نامه‌خوانی است.

این نمایش‌نامه‌خوانی جمعه ۳۰ مهر ساعت ۲۰:۳۰ در فرهنگ‌سرای ارسباران برگزار می‌شود و بلیت‌های آن را هم‌اکنون از طریق سایت تیوال می‌توان خریداری کرد.

رضا آشفته: این روزها از شدت و دامنه‌طنب‌کشی منتقدان با هیات‌مدیره خانه موسیقی کاسته شده؛ هرچند منتقدان همچنان بر سر مواضع خود ایستاده‌اند. در تازه‌ترین رویداد، هیات‌مدیره خانه موسیقی در جلسه روز یکشنبه ۲۵ مهر با اکثریت آرا حمیدرضا نوربخش را به‌عنوان مدیرعامل دوره جدید ابقا کردند.

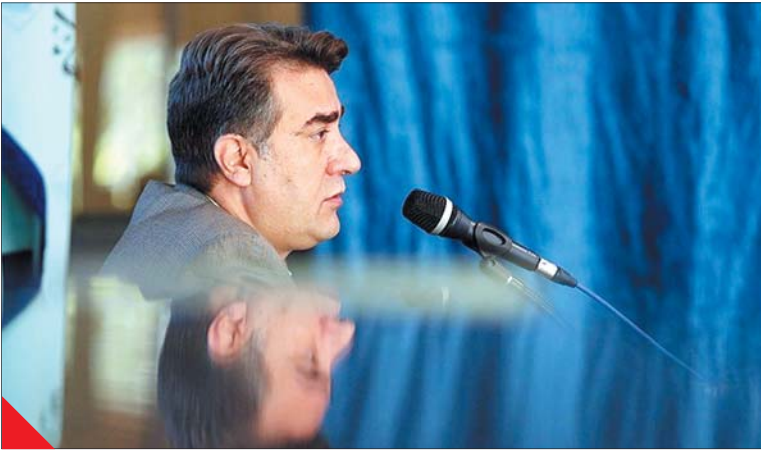
جلسه روز یکشنبه هیات‌مدیره خانه موسیقی با حضور داوود گنجه‌ای، سیدمحمد میرزمانی (رئیس هیات‌مدیره)، تقی ضرابی، هنگامه اخوان، مسعود شعاری، حمیدرضا نوربخش (از اعضای هیات‌مدیره)، آذر هاشمی (بازرس) و حمیدرضا عاطفی (مدیر اجرایی خانه) در ساختمان فاطمی برگزار شد. اعضای هیات‌مدیره در این جلسه در ادامه جلسات قبل به بررسی برنامه‌ها و سوابق کاندیداهای پیشنهادی برای سمت مدیرعاملی پرداختند که در نهایت هیچ‌کدام از برنامه‌ها و سوابق افراد نتوانست اعتماد اعضای هیات‌مدیره را برای قبولی سمت مدیرعاملی خانه موسیقی جلب کند. در پایان اعضا با اکثریت قاطع آرا حمیدرضا نوربخش را به‌عنوان مدیرعامل جدید برگزیدند. داوود گنجه‌ای معتقد است در ۱۶‌سالگی که خانه موسیقی شکل گرفته، حمیدرضا نوربخش بهترین گزینه مدیریتی بوده. او درباره ابقای نوربخش به «شرق» می‌گوید: «من از همان آغاز که حسین عزیزاده مدیرعامل خانه موسیقی بود، برای کمک به او قائم‌مقام خانه موسیقی بوده‌ام. به‌جزرت می‌گویم نوربخش توانسته با بر ارتباطاتش در پست

«زبان کوهستانی» در تالار مولوی

شرق: نمایش «زبان کوهستانی / ایمان به خود» به کارگردانی علی اکبر علیزاد از ۲۵ مهر در تالار اصلی مولوی به صحنه می‌رود. در خلاصه نمایش آن می‌خوانیم: «آیا کنار زبان کوهستانی که منتظر بستگانشان هستند، در صد ملاقات همسر خود در زندان است. زبان اجازه ملاقات با بستگانشان را ندارند! اما آنیا مقاومت می‌کند. او تلاش می‌کند به هر شکل ممکن همسر خود را ملاقات کند، اما…». این اثر ترکیبی از متن کوتاه «زبان کوهستانی» نوشته هارولد پینتر و اپیزود سوم نمایش‌نامه «سوق‌فدهایی به زندگی آن زن» نوشته مارتین کریمپ است. ترجمه متن پینتر و دراماتورژی نمایش را رضا سرور و ترجمه متن کریمپ و طراحی نمایش را نیز خود علیزاد انجام داده است. علی‌اکبر علیزاد که خرداد سال گذشته «لؤلئله» را در تماشاخانه ایرانشهر اجرا کرده، در گفت‌وگویی با ایسنا، درباره ویژگی کار جدیدش گفته است: «این اجرا آن چیزی است که هرچه در چندین سال گذشته تجربه کرده‌ام در آن گنجانده‌ام و توانستم ایده‌های کارگردانی‌ام را که کمی به یختری رسیده است، آن‌طور که دلم می‌خواهد در این نمایش اجرا کنم؛ بنابراین فکر می‌کنم کار متفاوتی است.»
زبان کوهستانی/ ایمان به خود» که در بخش مدرسان نوزدهمین جشنواره تئاتر دانشگاهی در سال ۹۵ نیز چهار نوبت به روی صحنه رفته، در اجرای عمومی تا ۱۴ آبان ه‌رشب ساعت ۲۰:۳۰ به مدت یک ساعت در سالن تالار مولوی، پذیرای علاقه‌مندان هنر تئاتر است.
تینا یونس‌تیار، کاتلیون سالکی، مرضی‌حسین‌زاده، پژمان یاوری، محمد مجیدیان، آرمان پرتوی، تارا یونس‌تیار، یاسمن زارعی، شیوا بهرام‌پور، آیدا چرخ‌گry، فرزانه بهنیا، یاسمن باروتی، بهاره علیار، شهرزاد صدری، ایلا جلالیان، غزاله بدائی، کیمیا حسینی، نیلوفر صمدی، پریسا جوادی، شیرین طیبی، شفق نصر، نوشین موسوی و آریو افشار بازیگران این نمایش هستند. سایر عوامل نیز عبارت‌اند از: سهراب کریمی و نکیسا بهشتی (دستیاران کارگردان، سیاوش تصاعدیان (مدیر هنری و طراح گرافیک)، پدرام رضوانی (طراح نور)، پریسا پارسا (اجرای دکور و لباس)، مهسا حنیفه‌زاده (دستیار صحنه و لباس)، سپهر کریمی (تنظیم مجدد موسیقی)، مریم رودبارانی (مشاور رسانه‌ای) و سامان نصراللهی (سرمایه‌گذار).

هنر

واکنش‌ها به ابقای «نوربخش»

علیرضا

پژوهشگر و منتقد موسیقی، برایش چندان اهمیت ندارد که حمیدرضا نوربخش مدیرعامل باشد یا نباشد؛ چون مسئله‌اش بسیار حساس‌تر و بنیادی‌تر از این حرف‌هاست. می‌گوید خانه موسیقی باید یک نهاد صنفی باشد و بنابر اصول دموکراتیک اداره شود که در چند سال اخیر این مهم در حد یک ادعا بوده است و در آن فعالیت‌های صنفی انجام نمی‌شود و نگاه دموکراتیک نیز در اداره آن وجود ندارد. او برای بیان انتقاد خود به ۱۵ تا ۱۶ هزار عضو احتمالی خانه موسیقی اشاره می‌کند و می‌پرسد

ایسن انتخاب اخیر برابند خواست چند درصد از این اعضاست؟ درحالی‌که خانه موسیقی اگر وظیفه‌اش را که باید صنفی باشد، به‌درستی انجام دهد، امروز می‌توانست به‌راحتی به‌جای حمیدرضا نوربخش مدیرعامل باشد یا نباشد؛ چون مسئله‌اش بسیار حساس‌تر و بنیادی‌تر از این حرف‌هاست. می‌گوید خانه موسیقی باید یک نهاد صنفی باشد و بنابر اصول دموکراتیک اداره شود که در چند سال اخیر این مهم در حد یک ادعا بوده است و در آن فعالیت‌های صنفی انجام نمی‌شود و نگاه دموکراتیک نیز در اداره آن وجود ندارد. او برای بیان انتقاد خود به ۱۵ تا ۱۶ هزار عضو احتمالی خانه موسیقی اشاره می‌کند و می‌پرسد

توضیحات صداوسیما درباره شکایت از «آپارات»

است، هنوز مشخص نیست موضوع اصلی شکایت اخیر بر چه اساس است. حامد معینی، مدیرکل مالکیت فکری و حقوق بین‌الملل سازمان صداوسیما، شکایت سازمان صداوسیما را «سایت آپارات» را تأیید کرد و درباره دلیل این شکایت گفت: این صحت دارد اما منتشرکنندگان آن به موضوع شکایت اشاره ای نکرده‌اند و موضوع به‌گونه‌ای طرح شده که گویی سازمان صداوسیما قصد دارد مانع فعالیت چنین سایت‌هایی شود درحالی‌که در واقع چنین نبوده و براساس تکلیف مقرر در اسناد بالادستی ازجمله تکلیفی که در پیوست حکم ریاست سازمان صداوسیما و در ابلاغی که به ریاست محترم جمهوری به عنوان رئیس شورای‌عالی فضای مجازی صورت گرفته، مسئولیت تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی، صدور مجوز و نظارت بر فعالیت همه فعالان این حوزه بر عهده سازمان صداوسیما گذاشته شده است. براساس اظهارات معینی شکایت مذکور مربوط به سال گذشته بوده و از دو جنبه خواستار احقاق حقوق سازمان صداوسیما شده؛ یکی نقض حقوق مالکیت فکری سازمان صداوسیما و دیگری از باب اینکه چنین سایت‌هایی از جمله سایت آپارات، مجوزهای لازم برای فعالیت به عرصه صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی را ندارند لکن اصولا هر فعالیت فرهنگی یا تجاری در فضای واقعی و مجازی نیازمند اخذ مجوز بوده و ارائه خدمات فضای مجازی در عرصه صوت و تصویر فراگیر هم نیاز به اخذ مجوز از سازمان صداوسیما دارد که مالکان سایت آپارات با وجود اخطارهای قبلی این مجوز را اخذ نکرده‌اند. پیرو شکایت‌هایی که قبلا دراین‌زمینه صورت گرفته، برخی از فعالان که مجوزهای لازم را از سازمان اخذ کرده‌اند مشکلی برای ادامه کار ندارند اما سایت آپارات تاکنون نسبت به این موضوع اقدامی نداشته است. معینی در ادامه افزود: مشکل دیگر سایت آپارات این است که از محتوای سازمان صداوسیما که برای تأمین آنها هزینه درخور توجهی صرف شده بدون کسب مجوزهای لازم استفاده می‌کند. برخلاف اخطارهای مکرر سازمان، تولیدات رسانه ملی را بازنشر و

بسیاری برای انجام امور روزانه و گرفتن تسهیلات لازم به آنجا مراجعه خواهند کرد. او تأکید می‌کند که اگر خانه موسیقی بر وظیفه‌اش اصرار می‌ورزید، ما امروز نسبت به حضورمان در آنجا حساس می‌شدیم، اما امروز حساسیتمان برای این است که چرا نباید به وظایف صنفی‌اش توجه کند؟ کیوان فرزین معتقد است خانه موسیقی اگر یک کانون یا مجتمع و مؤسسه فرهنگی بود، بحث فرق می‌کرد درحالی‌که در اینجا که باید امور صنفی رعایت شود، همه افراد از یک استاد بنام تا نوازنده بدون نام با حقوق برابر در آن، امور صنفی‌شان پیگیری و تسهیلات برای ایشان در نظر گرفته شود. این اولیه‌ترین حقوق شهروندی است که در یک نهاد صنفی به‌دنبال آن هستند. او در ادامه به استفاده‌نشدن از پتانسیل‌های لازم در بخش مدیریتی موسیقی انتقاد می‌کند که در تمام این ۴۰، ۳۰ سال اخیر فقط محدود به حلقه‌ای است که به اندازه انگشتان یک دست هم نیستند و پیوسته در مراکز و نهادهای مرتبط با موسیقی به‌عنوان مدیر فعالیت کرده و همواره هم نسبت به وضعیت موسیقی معترض بوده‌اند با آنکه بنابر تصمیمات و سیاست‌های آنان، این وضعیت در این سال‌ها شکل گرفته است. فرزین معتقد است در این مدار بسته مدیریتی دیگر امکان رشد و بالندگی افکار جوان و نوجو موجود نیست و همه مدیریت در به همین حلقه بسته محدود شده است. بنابرین در چنین وضعیتی انتظاری از خانه موسیقی هم نیست که بخواهد یا بتواند به شکل صنفی و بنابر ایده درست دموکراتیک اداره شود.

سعید راد در افتتاح نمایش «بریدگی‌ها»

شرق: با حضور سعید راد، بازیگر نام‌آشنای سینمای ایران، اجرای نمایش «بریدگی‌ها»، به نویسندگی و کارگردانی رضا شاه‌بلاغی یکشنبه‌شب ۲۵ مهر در مرکز مطالعات اجرایی قشقایی مجموعه تئاتر شهر افتتاح شد.هشتمین پروژه مرکز مطالعات اجرایی قشقایی یکشنبه ۲۵ مهر با حضور تعدادی از بازیگران پیش‌کسوت تئاتر و سینما در تالار قشقایی تئاتر شهر آغاز شد.سعید راد، ستاره اسکندری، رؤیا افشار، فریندخت زاهدی و حمیدرضا نعیمی هنرمندانی بودند که در اولین شب از اجرای نمایش «بریدگی‌ها»، به کارگردانی رضا شاه‌بلاغی که کمپانی تئاتر باران مجری طرح آن است، در قالب هشتمین پروژه مرکز مطالعات اجرایی قشقایی به سرپرستی حمید مرادویسی حضور پیدا کردند.سعید راد که روسان افتتاحیه این نمایش را برسد، در آیین آغازین این اجرا، تئاتر را بسیار دشوارتر از سینما توصیف کرد و گفت: من اصولا خیلی کم تئاتر می‌بینم و به نظر من تئاتر بسیار سخت‌تر از سینماست به‌خصوص سینمای امروز ایران که در آپارات‌های با کم‌دی‌های سخیف خلاصه شده است.این هنرمند با اشاره به بازی‌اش در دو نمایش «آی یا کلاه، آی بی کلاه» و «آخرین بازی» عنوان کرد: این روزها پیشنهاد بازی در چند نمایش را داشتم‌ام، اما من بازیگر خودخواهی هستم و می‌خواهم تا جایی که ممکن است بتوانم جولان بدهم- راد در ادامه افزود: نمایش «بریدگی‌ها» آن‌قدر جذاب بود که منجره گذشت زمان نشدم و برای تشویق این تیم خوب هر کاری که بتوانم انجام می‌دهم. فرم اجرایی، بازی دقیق بازیگران و متن که به‌خوبی پیام آن را دریافت کردم. نمایش «بریدگی‌ها» اولین اجرای گروه «بزرگراه»، به نویسندگی و کارگردانی رضا شاه‌بلاغی است که از روز یکشنبه ۲۵ مهر، ساعت ۱۸ با مدت‌زمان ۵۰ دقیقه در تالار قشقایی روی صحنه می‌رود. رامونا تابد سازمان تپسیتند، قرار ندهد. به گفته مدیرکل مالکیت فکری و این نمایش هستند. سایر عوامل این اجرا عبارت‌اند از: مجری طرح: کمپانی تئاتر باران (ستاره اسکندری) مدیر تولید: مسعود شامی و دستیار اول کارگردان: میلاد خرمن‌بیز،دستیار دوم کارگردان و مدیر صحنه: شُمنیس پورشاه‌رضایی، منشی صحنه: عاطفه نصرآبادی، روابط‌عمومی: مریم رودبارانی، طراح لباس: آرزو ذوالفقاری، طراح پوستر و بروشور: امین یاوری‌تانی.

توضیحات صداوسیما درباره شکایت از «آپارات»

حقوق مالکیت فکری سازمان صداوسیما را نادیده گرفته و تولیدات آن را در فضای مجازی در دسترس عموم قرار می‌دهد بدون اینکه عواید مالی آن را به دارندگان حقوقشان منتقل کرده یا آنها را در کنار محتواهایی که مورد تأیید سازمان تپسیتند، قرار ندهد. به گفته مدیرکل مالکیت فکری و حقوق بین‌الملل سازمان صداوسیما، انتشار هر محتوایی در سایت آپارات، چرخه بهره‌برداری‌های مادی آتی و منافع اقتصادی آن را متوقف می‌کند و ازآنجاکه روش‌های مختلف بهره‌برداری اقتصادی از دارایی‌هایی فکری در همه دنیا وجود دارد و سازمان صداوسیما هم به آنها اندیشیده و دراین‌باره برنامه‌ریزی‌های لازم را انجام داده، انتشار رایگان و بدون مجوز در سایت‌هایی مانند آپارات، به منافع مشروع سازمان صداوسیما و دارندگان حقوق مادی در اثبات آن دارند. انحصارطلبی رسانه ملی درزمینه عرضه محصولات سمعی و بصری است. معینی این مسئله را کاملاً رد کرد و درباره دلایل در انحصارطلبی سازمان صداوسیما توضیح داد: ازجمله مأموریت‌هایی که برای سایت‌های تعریف شده، راداندازی آی‌پی‌وی‌تی‌است، اپراتورهای این رسانه نوین مشخص شده، مجوزهای لازم برای فعالیت آنها صادر شده، قرارداده‌ها در حال انعقاد است و حتی برای سایت‌هایی مانند آپارات هم در آینده‌ای بسیار نزدیک سرویس‌های جایگزین وجود خواهند داشت. سرویس تلوزیون تعاملی رسانه ملی و اپراتورهای منتخب آی‌پی‌تی‌وی خدمات کامل و گسترده‌تری را که شامل خدمات سایت آپارات نیز هست ارائه کرده و اگر آپارات مجوز فعالیت را دریافت نکند و فعالیتش متوقف شود، کاربران به یوتیوب یا دیگر سرویس‌های مشابه خارجی نیاز نخواهند داشت هرچند مقدمات جلوگیری از تحقق چنین تخلف‌هایی در سرویس‌های خارجی نیز در اداره کل مالکیت فکری و حقوق بین‌الملل فراهم شده و در آینده از نقض حقوق مالکیت فکری سازمان به وسیله آنها، نیز جلوگیری خواهد شد اما مزیت سرویس‌های داخلی در این است که امکان دریافت مجوز برای سایت‌ها و سامانه‌هایی که دراین‌زمینه فعال هستند از سوی سازمان صداوسیما فراهم شده است.

زیر آسمان فیروزه ای

۳۰مهر آخرین فرصت برای شرکت در جایزه «ویستا»

● **شرق:** جایزه ایده برتر هنری که با عنوان «نشان ویستا» فراخوان داده است، فقط تا ۳۰ مهر آماده پذیرش طرح‌هاست. پریسا پهلوان، مدیر نگارخانه «ویستا»، با اعلام خبر فوق گفت: «این زمان تمدید نمی‌شود و علاقه‌مندان و هنرمندان صاحب ایده‌های نو، می‌توانند طرح‌های خود را از طریق وب‌سایت این گالری یا به صورت حضوری، تحویل دبیرخانه این اتفاق فرهنگی - هنری دهند». او با بیان این نکته که مبلغ این جایزه ۳۰ میلیون تومان است، اضافه کرد: «این اتفاقی بنیادین و تفکرمحور است که در هنر معاصر به طرح‌های نوشتاری و مکتوب بها می‌دهد. این رویکرد همیشگی گالری ویستاست که در تمام چهار سال حضورش در فضای هنری کشور، از ایده‌های نو و تأثیرگذار استقبال کرده است، امید است در ادامه این روند بستر حمایتی از هنرمندان صاحب اندیشه در عرصه هنرهای تجسمی فراهم شود». دکتر بهنام کامرانی، عضو هیأت داوران جایزه «ویستا»، هم در این باره گفت: «وقتی از دریافت ایده و پروپوزال مکتوب در این مسابقه به جای اصل اثر، صحبت به میان می‌آید، این بدان معناست که تمرکز جایزه «ویستا» بر اندیشه هنرمند و نحوه بیان چستی اثر هنری معطوف شده است». دکتر کامرانی درباره نحوه داوری آثار، اضافه کرد: «هیأت انتخاب در مرحله نخست، طرح‌های دریافتی را از زبایی می‌کند، سپس فهرستی از طرح‌های منتخب اعلام و در ادامه، طرح‌های انتخابی در دو بخش نمایش مستندات صوتی و تصویری و برگزاری نشست تخصصی، در گالری ویستا بررسی نهایی می‌شوند؛ پس از نمایش، آثار طراح برتر از سوی داوران انتخاب، معرفی و در بازه زمانی سه ماهه شرایط تولید و نمایش آنها فراهم می‌شود؛ البته هنرمندان تا پایان مهر فرصت دارند پروپوزالی از طرح‌های خود ارسال کنند و آبان (۱۴ تا ۱۹ آبان) برای تبیین ایده و طرح‌های خود، به صورت حضوری فرصت خواهند داشت». حمید سوری، ریثا شرف‌فراه، بهرنگ صمدزادگان، امیرعلی قاسمی و بهنام کامرانی، هیأت انتخاب نشان ویستا هستند. نشانی سایت گالری ویستا www.vistaart.gallery است.
گالری ویستا در خیابان مطهری، خیابان میرعماد، کوچه ۱۲، پلاک ۱۱ واقع است.

ادامه از صفحه اول

برای یک مخاطب خاص

آنگاه نتایج لازم را خواهد داشت. اگر اتفاق اول؛ یعنی جراحی موفق آیانیدسیست در کشور ما به‌وقوع رخ می‌دهد، به‌جرتست می‌توان گفت که رویداد دوم؛ یعنی یک وبزیت کاملا استاندارد داخلی تاکنون حتی یک‌بار هم در کشور ما اتفاق نیفتاده است. بارها دیده‌ایم بیماران ایرانی از کشورهای مختلف با چنین گزارش‌هایی برمی‌گردند و ما عادت کرده‌ایم از کنار آن به‌راحتی بگذریم.
اوایل از لندن و پاریس و مونیخ و... و اخیرا حتی از ناگو و سلیمانیه هم که قبله پزشک‌شان تا همین اواخر تبریز و تهران بود، بیماران با چنین گزارش‌هایی می‌آیند. راستی آقای وکیل مردم، درباره این پدیده چه می‌اندیشید؟ به نظر دکتر پزشکیان، طبیبان داخلی ما از زیرکارדרرو هستند یا بسیاربسیار حاقق؟! یا شاید بیماری‌های موکلان ایشان یعنی ما مردم، آن پیچیدگی‌هایی که این رفتارها را لازم داشته باشند، ندارند! او به‌عنوان وزیر سابق خوب می‌داند که برقرارکردن چنین سیستمی که درخواست هر ایرانی از مسئولان است، درحال حاضر با این تعرفه‌ها و امکانات موجود در تمام مراکز خصوصی و دولتی در شرایطی که بیمه‌ها بابت هر وبزیت تنها قول پرداخت مبلغی کمتر از کرایه تاکسیی همان بیمار را می‌دهند و آن را هم نمی‌پردازند، غیرممکن است و نیازمند قیمت‌گذاری جدید، مداخلات فرهنگی عمیق و نظارت کیفی است. راستی وقتی کارهای داخلی و تعقل و تشخیص ما این‌چنین است، کارهای عملی و جراحی ما هم بر پایه‌های درستی استوار هستند؟ تازه آنچه بیان شد، برای شرایط معمول و غیراورژانس است. وضعیت‌های اورژانسس، وضعیتیی به‌مراتب بدتر دارند که بخش اعظم آن خارج از توان و اختیار پزشکان است. در چنین شرایطی بهتر نیست به‌جای تأکید بر دریافت‌های پزشکان، آن‌هم در سیستم دولتی و دانشگاهی که همه می‌زنند وضعیت خوبی ندارد برای اصلاح ساختارهای پزشکی کشورگام‌های جدی برداشته شود؟ آیا رسالت نمایندگی مردم، درخواست و تلاش در راه اصلاح ساختارها آن هم از سرمشا‌منابع و تصمیمات، یعنی مجلس است یا فراقکتی مشکلات بر کرده گروه‌های مردم؟ قطعا در جریان تلاش صادقانه نایب‌رئیس فعلی مجلس در اصلاح ساختارهای تعرفه و نظارت، آن بخش کوچکی از پزشکان هم که ممکن است به هر دلیلی دریافت‌های خارج از عرف داشته باشند، به تذکرات و حتی نهیب‌های آقای وزیر سابق، اعتنای بیشتری خواهند کرد.